

www.e-rara.ch

Ioannis Keppleri harmonices mundi libri V

Kepler, Johannes

Lincii Austriae [Linz], 1619

ETH-Bibliothek Zürich

Shelf Mark: Rar 1364

Persistent Link: <https://doi.org/10.3931/e-rara-11132>

Ad serenissimum & potentissimum principem & dominum D. Iacobum, [...].

www.e-rara.ch

Die Plattform e-rara.ch macht die in Schweizer Bibliotheken vorhandenen Drucke online verfügbar. Das Spektrum reicht von Büchern über Karten bis zu illustrierten Materialien – von den Anfängen des Buchdrucks bis ins 20. Jahrhundert.

e-rara.ch provides online access to rare books available in Swiss libraries. The holdings extend from books and maps to illustrated material – from the beginnings of printing to the 20th century.

e-rara.ch met en ligne des reproductions numériques d'imprimés conservés dans les bibliothèques de Suisse. L'éventail va des livres aux documents iconographiques en passant par les cartes – des débuts de l'imprimerie jusqu'au 20e siècle.

e-rara.ch mette a disposizione in rete le edizioni antiche conservate nelle biblioteche svizzere. La collezione comprende libri, carte geografiche e materiale illustrato che risalgono agli inizi della tipografia fino ad arrivare al XX secolo.

Nutzungsbedingungen Dieses Digitalisat kann kostenfrei heruntergeladen werden. Die Lizenzierungsart und die Nutzungsbedingungen sind individuell zu jedem Dokument in den Titelinformationen angegeben. Für weitere Informationen siehe auch [Link]

Terms of Use This digital copy can be downloaded free of charge. The type of licensing and the terms of use are indicated in the title information for each document individually. For further information please refer to the terms of use on [Link]

Conditions d'utilisation Ce document numérique peut être téléchargé gratuitement. Son statut juridique et ses conditions d'utilisation sont précisés dans sa notice détaillée. Pour de plus amples informations, voir [Link]

Condizioni di utilizzo Questo documento può essere scaricato gratuitamente. Il tipo di licenza e le condizioni di utilizzo sono indicate nella notizia bibliografica del singolo documento. Per ulteriori informazioni vedi anche [Link]

Adami à Rotenhamo Flor.

A D

Serenissimum & Potentissimum

Principem & Dominum

D. I A C O B V M,

Magne Britanniae, Franciae, Hiber-
niae Regem, Fidei Defenso-
rem, &c.

Dominum meum Clementissimum.

VR hos ego libros Harmonices in-
ter homines vulgandos, ex Impera-
toris Augustissimi, Domini mei
aula, ex eius Regnis & Prouinciis
haereditariis Austriacis, ex ipsa deni-
que Germania, trans mare ablega-
rem, tuoq; Rex Inclyte, conspectui
serenissimo fisterem: causas habui partim praesentes,
partim antiquas.

Primum enim hoc non alienum à meo munere pu-
taui; vt quia Caesaris in re Mathematica stipendia me-
reo, demonstrarem igitur etiam exteris, quantam gere-
ret prouidentiam, Princeps Reip. Christianae, diuinissi-
morum studiorum: vt intelligeretur ex cursu non in-
terturbato Pacis ornamentorum per has prouincias,
famam intestini belli sinistram, cum ipsa re proculdu-
bio breui extinctum iri: Dissonantiamque hanc paulo
duriorem, vt in Pathetica Melodia, iam iamque in sua-
uem

DEDICATIO.

uem Clausulam defituram. Quem verò Bonitatis Imperatorie digniorem æstimatorem, Rege magno? quem operis de Cælorum Harmoniâ, Pythagoram redolentis & Platonem, conuenientiore Patronum, Rege illo legissem, qui Platonice sapientiæ studium domesticis monumentis, quæ subditorum veneratione etiam publica habemus, est testatus? qui Astronomiam Tychonis Brahei, cui opus hoc innititur, puer adhuc, ornamenti ingenii sui dignam censuit? qui denique vir factus, & regni gubernacula tractans, Astrologicam vanitatem publicâ censurâ notauit? quæ sane, libro huius operis IV. detectis veris fundamentis effectuum sideralium, clarissime patescit: Vt nulli dubium esse possit, quintus huius Operis, omniumque eius partium sis futurus intelligentissimus.

Maior verò mihi causa dedicationis ex antiquo est ista. Cum primum ante annos paulò minus viginti materiam operis animo concepissem, titulumque nuncupassem, nondum cognitis Planetarum motibus propriis, in quibus tamen inesse Harmonias instinctus Naturæ dictabat: Iam tunc ego patrocinium operis, si quando id succederet, absolutumque esset, Maiestati tuæ destinaui; hocque veluti votum meum Legatis tuis ad aulam Imperatoriam semel atque iterum testatum feci. Causas de hoc Harmonicorum meorum patrocinio cogitandi, suppeditabat mihi Dissonantia illa multiplex in rebus humanis, manifesta quidem, vt non possit non offendere; ex concinnis tamen & articulatis interuallis conflata, quorum hæc est natura, vt auditum in mediâ discordantiâ, promissione successuræ suauis concordia demulceat, eiusdemque expectatione sustentet. Enimvero digna erat homine Christiano persuasio, Deum esse, qui omnem Melodiam vitæ humanæ moderantur, digna magnitudine Dei patientia, non offendi prolixitate dissonantiarum, nec spes abiicere; reputantem, non Dei prou-

D E D I C A T I O.

prouidentiam lentè agere, sed nostrum singulorum æui
spacium velociter auolare. Docebar equidem sacris o-
raculis, omnia à Deo certis & salutaribus vsibus esse
destinata: etiam dissona ista, ad elucidandam & com-
mendandam Consonantiæ suauitatem. Cur autem à
tuâ potissimum Harpe Daudicâ, Rex Inclyte, princi-
pium aliquod expectare consonantiæ restaurandæ, de-
sideria mea me iuberent: etsi non est huius loci fufius
explicare, ne prudentum monita contemnere videar:
hanc tamen, toto dudum ab orbe confessam partem
gloriæ, rerum abs Te gestarum, attingere nemo prohi-
beat: quod Angliæ regnum, hereditate & consensu po-
puli adeptus, breui illi commune cum Regno Scotiæ,
Magnæ Britanniæ nomen dedisti; ex vtraq; prouinciâ
Regnum & Harmoniam vnâ (nam quid aliud est re-
gnum, quam Harmonia) contemperaſti, discordiam
hereditariam Nationum infensissimarum foelicissime
sustulisti; memoriam crebrarum & cruentissimarum
cladium, quibus ceu notis quibusdam, series sæculorum
erat interſtincta, penitus extinxisti. Hoc domesticum
tuum opus, omen (inter cetera ponderosiora) non in-
fidum mihi continere videbatur, fore vt etiam foris,
Rex inter Reges, Fidei Defensor inter Christi fideles, ma-
ius aliquod & præstantius, etiamque durabilius opus
perficeres: quod quidem & votis meis tacitis, & omina-
tione publicâ, libro de stellâ nouâ, quæ veluti Carbun-
culus arderet (notus Scotiæ versiculus) sum profecutus.
Itaque velut iam confecto quod optabam & augura-
bar, Harmoste tam laudabili, meas aliquando Mun-
danas Harmonias accinere tanto firmitus mihi propo-
nebam.

Vellem hic, Dissonantiam publicam, Vocum trifar-
riam obstrepentium, paulò mihi mitiorem esse, vt audi-
ri publicè ex animi mei sententiâ possem: qua in re visus
fuerit adspirare votis euentus? quæ vulnera capitis, qui-
bus

DEDICATIO.

bus Harmoniis tentata, à quo Medico? & vt etiam hunc ego in libro de stella noua, longe antea viuis coloribus depinxerim? At quodnam erit operæ precium, si Harmoniam affectans priuato strepitu, nec vincam fremitus publicos, imbecillitate laterum, & molestias absurdi concentus in meis auribus insuper augeam? Fatendum equidem est, proh dolor, tumere adhuc vulnus decussatum, an malumus sacratori foelicioriq; vocabulo, cruciforme, tumere inquam, multiplici labro; & nullo illorum conuiuente, medicinam hætenus irritam, omnibusque partibus irrisam; propterea quod Medicus, vt ægro deliro pharmacum fallens ingerat, multa simul & multa adiicit, quæ à sana ratione plurimum abire videntur. Recreor tamen hac ipsa cogitatione, quòd supremus vulnerum nostrorum Curator artis suæ certus sit, nec quicquam frustra applicet. Ergo qui curam iam est aggressus, qui iam expediuit, iam mundo monstrauit, consolidantia ista; interim verò per calamitates publicas erodentibus vititur, quoad consumptâ carne putridâ & ferâ, charitatis scilicet extinctæ, sensus aliquis doloris ad viuæ carnis profunditatem descendit: idem procul dubio lenientibus etiam vtetur prope diem ad deprimendos tumores; vt consolidantibus illis denique locus esse possit: tandemque Dissonantia hæc diuturna (vt ad propositum exemplum reuertar) in meram & durabilem Harmoniam terminetur. Qua in spe etiam contra spem confirmor non tantum successu mearum speculationum Harmonicarum, vt cuius foelicitas audaciam in quærendo longissime superat: sed etiam hoc ipso, quod inter cætera, quæ, ad Operis perfectionem necessaria, per tot iam annos fuerunt loco pristino, Maiestatem etiâ Tuam Regiam, cui patrocinium operis, antequam inciperetur, destinaueram, huc vsque incolumem & florentem vidi: nec desinam à Deo Pacis & Concordiæ authore contendere deuotis precibus, vti tibi

DEDICATIO.

tibi & vitam & Maiestatem Regiam, vsque ad optatum illum euentum incolumem tueatur.

Interim Maiest. Tuam Reuerend.^m supplex rogo, vt & hoc opus Harmonices, Nomini suo dedicatum sereno vultu aspiciat, & hanc mei deuotissimi affectus in Se, significationem æqui bonique consulat: contemplatione verò Operum Dei Regium oblectet animum, quantum per necessarias Regni occupationes licebit: & exemplis Concordiæ resplendentis ex operibus Dei visibilibus, studium in se Concordiæ & Pacis Ecclesiasticæ & Politicæ confirmet excitetq;: denique meaeque studia Regio suo patrocinio clementissimo dignetur. Dabam Lentiis Noricis ad Ripam Danubii, Ididus Februariis, Anno æræ Occidentis M. DC. XIX.

Sereniss. Maiest. Tuam Regiam

Omni cum submissione venerans

Imp. Cæs. Matthiæ, eiusque fideli. Ordinum Archiducatus Austriae Supra-Anisanae Mathematicus

IOHANNES KEPLERVS.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is faint and mostly illegible due to fading and the texture of the aged paper. Some words are difficult to discern but appear to be arranged in several lines.

John